

94

המכללה האקדמית נתניה
בית הספר למשפטים

בחינת ביניים בדיני עונשין - מועד א', תשס"ט

עו"ד גיא בן דוד

הנחיות כלליות:

1. משך הבחינה – 3 שעות. לא תינתן הארכה נוספת. משקל הבחינה 20% מהציון הסופי.
2. הבחינה נערכת במתכונת "ספרים סגורים". ניתן להסתייע בחוק וברשימות הביבליוגרפיות שחולקו, כשאלה נקיים מכל תוספת והוספות.
3. על התשובות להתייחס גם לדעות מלומדים, לחקיקה ולפסיקה רלבנטים.

שאלה מס' 1 - (80 נק')

תמר מנהלת גן ילדים. בחלקו האחורי של חצר גן הילדים, נפער בור עמוק. מחשש, כי אחד מילדי הגן עלול ליפול לתוכו, הניחה תמר על פתחו משטח עץ. במהלך "שעת משחקה" יצאו ילדי הגן לשחק בחצר. משנכנסה תמר למטבחון, על מנת להכין ארוחת צהריים לילדי הגן, ניגש נעם, אחד מילדי הגן, לחצר האחורית. משהבחין נעם במשטח העץ, הסירו מתוך סקרנות, אולם אז נגלה לעיניו הבור. נעם הנפעם חיש מהר לקרוא לאבי חברו הטוב. משעמדו השניים בפתחו של הבור, מעד אבי ונפל לתוכו. נעם הזעיק את תמר, ויחד עם עוברי אורח, הצליחו לחלץ את אבי אשר נפצע בראשו. אבי הובהל לבית החולים. כמו כן הוזעקה שרי, אמו של אבי לבית החולים.

ד"ר קפלן, אשר טפל באבי, הבחין כי אבי אבד דם רב כתוצאה מפציעתו. שרי, ציינה בפני ד"ר קפלן, כי בנה חולה במחלת ההמופיליה (אי קרישת דם), מה שמסביר את איבוד הדם הרב. מששאל ד"ר קפלן את שרי, לסוג דמו של אבי, השיבה "כולנו עם דם מסוג A". ד"ר קפלן דאג לכך כי אבי ייקבל במהרה עירוי דם מסוג "A". כעבור זמן מה, נפטר אבי, עקב אי התאמה של סוג הדם. הסתבר כי אבי בעל דם מסוג "B".

משהגיע ראובן – אביו של אבי – לבית החולים, שלף לפתע סכין קומנדו, והחל לדקור את רינה – אחות בחדר המיון, בצווארה. משנחקר ראובן בתחנת המשטרה על מעשיו, השיב לחוקריו: "פצעתי מכשפה, ומכשפות יש להעלות על המוקד". עוד נתברר כי ראובן שוחרר כשבוע ימים קודם לכן, מאשפוז ממושך בבית החולים הפסיכיאטרי "אברבנאל".

- א. דונו באחריותה של תמר לגרימת מותו של אבי ברשלנות, לפי סעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. (התייחסו רק ליסוד העובדתי) (60 נק')
- ב. דונו באחריותו של ראובן לעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות לפי סעי' 334 + 335(א)(1) לחוק העונשין (בגין פציעתה של רינה) (התייחסו רק ליסוד העובדתי) (20 נק').

שאלה 2 (20 נק')

בע"פ 881/79, 787 מזרחי נ. מ"י, פ"ד לה (4) 421 כתב השופט ברק:

"חוק פלילי, כמו כל חוק אחר, אין לפרשו לא על דרך הצמצום ולא על דרך ההרחבה, אלא על דרך מתן משמעות הגיונית וטבעית ללשון החוק כדי להגשים את מטרת החקיקה. מלותיו של החוק אינן מבצרים, שיש לכבשם בעזרת מילונים, אלא עטיפה לרעיון חי, המשתנה על-פי נסיבות הזמן והמקום, לשם הגשמת מטרתו הבסיסית של החוק."

הסבר את דבריו של השופט ברק. איזו גישה פרשנית משתקפת מדבריו אלו? כיצד עלינו לפרש טקסט כתוב, לאור גישה פרשנית זו? האם גישה זו זכתה לעיגון חקיקתי במסגרת תיקון 39 לחוק העונשין? האם פרשנות זו מתיישבת עם עקרון החוקיות או סותרת עקרון זה? נמק.

בהצלחה

